

Soitto soikoon

Jouni Kaartinen, harrastuksena musiikki

Kesällä, ilmojen ollessa seläiset, kuin lapsuutemme aikoina muistamme niiden aina olleen, tein eräänä pyhänaikana matkan Etelä-Suomeen. Jokin kokousmatka lumivaaralaisissa kuvioissa oli kyseessä. Olin Kaartisen Aarnolla yötä, vaihtelemme näitä majoi-tuspaikkoja vuoronperään, Aarno yöpyy useasti matkoillaan meillä ja minä heillä. Aarno kertoi pojallaan Jounilla ja hänen yhtyeellään Buona Seralla olevan esiintymisen, keikan, johon olisimme tervetulleet. Tällä matkalla tutustuin heidän musiikkiinsa. Kappaleet jäivät ns. soimaan päässäni. Toki musiikki oli sitä, josta olin aina pitänyt, mutta niiden esittäminen oli mielestäni se juttu. Yhtye oli löytänyt sen jonkin, punaisen langan, jota ei osaa selittää. Se vain on se jokin.

Jounin sukujuuret ovat Lumivaaran Huhtervussa, hänen isänsä asui siellä silloin ennen. Musikaalisuutensa hän on perinyt ehkä äitinsä puolelta, heidän sukunsa on kotoisin Viitasaarelta. Hänen enonsa Mikko Samula oli erinomainen jazz-kitaristi, basisti ja kuoromies. Tällaisia moniheimoisia me alamme olla. Olen kuullut jopa termin kaksoisheimoinen, onhan kaksois-kansalaisuuskin olemassa.

Jounin kohdalla tämä tuntuu olevan myönteinen asia. Musiikki on noussut työn ohella hyvin tärkeään rooliin. Muisti on epäilemättä näiden Karjalasta tulleiden Kaartisten elämään kuuluva asia. Ainakin kevyen musiikin alueelta meillä on Jounin myötä kävelevä tietosanakirja keskuudessamme. Meriittilistalta löytyy mm. kahdeksan viikon peräkkäinen voitto YLE:n Radio Suomen

Jouni Kaartinen

Poppikoulun tietokilpailuista viime syksyltä.

Soittoura alkoi 13-vuotiaana, jolloin Jouni oli hankkinut kesä-tienesteillään rumpusetin. Harjoituspaikan etsiminen tuli heti vastaan. Tuusulassa asuva mummo tuli pelastajaksi, ja Jouni sai käyttöönsä omakotitalon yläkeran tilat. Mummo oli vielä saatteeksi sanonut: Anna paukkua! Koulukavereiden kanssa perustettiin yhteinen bändi. Pojat osallistuivat 1985 Rockin SM kilpailuihin. Jounin soitin oli vaihtunut rummuista bassoon. Välillä musisointi hiipui, kunnes 1994 Jouni laittoi ilmoituksen erääseen musiikkilehteen, hän haki itselleen bändiä. Yhtye saatiin kokoon ja keikkaa heitettiin ahkeraan, jopa 50 keikkaa vuodessa. Ensimmäinen levykin tehtiin.

Niin kuin näissä nuorisoporukoissa yleensä käy, porukan jäsenet vaihtuivat vähän kerrallaan ja Jounikin siirtyi vastaperustettuun Buona Sera-yhtyeeseen. Yhtyeen muusikot ovat

luoneet keskenään läheiset ystävyys-suhteet, heillä tuntuu olevan muutakin yhteistä, kuin musiikki. Perheet ovat ystäviä keskenään esiintymisen ulkopuolellakin. Jounin yhtye on esiintynyt meidän karjalaistenkin tilaisuuksissa. Yleisöltä on tullut runsaasti kiitosta. Esiitetty musiikki on ollut mieliinpainuvaa.

Buona Sera

Buona Sera yhtyeeseen kuuluvat nyt Jounin lisäksi: kitaristi Markus Sippo, rumpali Marko Bergman, Laulusolisti Tero Himanen ja kosketinsoittaja Ano Sirppiniemi.

Perhe

Jounilla ja hänen vaimollaan Pirjolla, joka soittaa pianoa, on kolme poikaa ja yksi tytär. Ella on jo lukiossa. Pojat ovat nuorempia, nuorin vasta 1,5-vuotias Julius. 4-vuotias Väinö pitää jo mainiosti rummuilla perheen hereillä. Elias 15 v soittaa jo isänsä tavoin bassoa. Taitaa olla vähän ajan kuluttua Kaartisten perheyhtye kasassa.

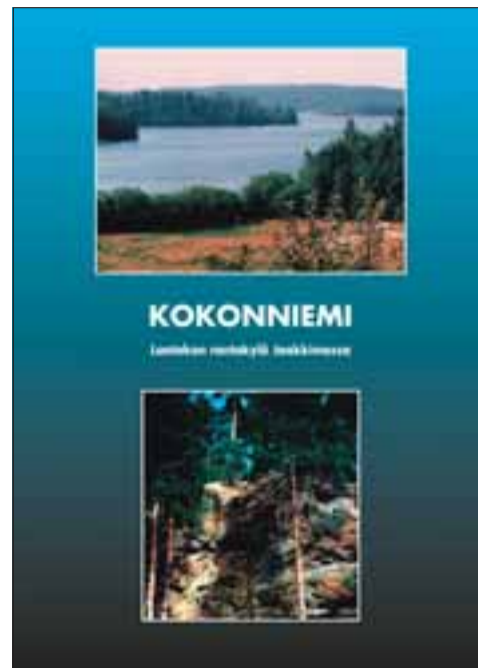
Musiikkiharrastus on koko perheen yhteinen asia. Menoa ja meininkiä perheellä riittää. Jounin varsinainen leipätyö on erään jakelufirman aluepäällikkönä, ja perhe asuu Vantaan Ilolassa. Näitä, evakkoajan kokeiden ihmisten jälkipolvien elämäkuvioita on mukava seurata, olemme niin sulautuneet tämän yhteiskunnan jäseniksi, ettemme monesti tule edes ajatelleeksi mistä ne "juuret" ovat lähtöisin.

Leo Malinen

Kokonniemi

Laatokan rantakylä Jaakkimassa

Kokonniemen kyläkirjaston julkistamistilaisuus pidetään sunnuntaina 16.3.2008 Suur-Jaakkimalaiset ry:n kokouksen yhteydessä Karjalatalon Laatokka-salissa Helsingissä. Kirjassa on runsaasti kiinnostavaa tietoa kaikille jaakkimalaisille, mm. hyvä kuvaus Jaakkiman historiasta sekä kuvia vanhasta Lahdenpohjasta. Kirjan hinta on 30 euroa lisättyä postimaksu. Kirjan on toimittanut Sirpa Lassila ja kustantaja on Suur-Jaakkimalaiset ry. Kirjaa voi tilata ennakkoon, yhteystiedot sivulla 12.

Kalevalan päivä

Elias Lönnrot, lääkäri Sammatisa, kokosi eri runonlaulajilta runoja talteen 15 vuoden aikana. Runojen keruumatkoja hän teki kaikkiaan toistakymmentä.

Lönnrot yhdisti eri runoja ja säkeitä yhdeksi eepokseksi, Kalevalaksi. Hän myös keksi itse säkeitä. Lönnrot sai valmiiksi Vanhan Kalevalan 28.2.1835. Laajempi Kalevala ilmestyi vuonna 1849, ja tällaisena me tunnemme sen.

Tässä elämäntapa- ja sisällyttävissä kansalliseepoksessa eletään Kalevalassa ja Pohjolassa. Kalevalassa asuvat hyvät ihmiset ja Pohjola on pahojen ihmisten asuinpaikka lähellä maan äärtä. Onnea tuova Sampo on

keskeinen esine. Kalevalanmittaan kirjoitetuissa runoissa jokaisessa säkeessä on yhtä montaa tavua. Runoissa toistetaan samoja ajatuksia useaan kertaan. Suomalaisuuden luonteenpiirteitä on nähtävissä henkilöissä, jotka elävät näissä runoissa. Kalevala on käännetty 48 kielelle.

Lönnrot kokosi myös laulurunoja. Kanteletar ilmestyi 1840-luvun alussa. Lönnrot kokosi ja julkaisi myös Suomen kansan arvoituksia, Suomen kansan muinaisia loitsurunoja ja Suomen kansan sananlaskuja.

Helmikuun viimeinen päivä, Kalevalan päivä, on ollut virallinen liputuspäivä vuodesta 1978 lähtien.

Vennamon muistomerkki Lapinlahden Alapitkälle

Osallistu keruuseen

Keräykseen voi osallistua maksamalla haluamansa summan tilille OP 578954-225368, Karjalan Liitto/V. Vennamon muistomerkki.

Lisäksi merkitään haluttu viitenumero seuraavista:

Etelä-Suomen Lumivaaralaiset ry, viite: 589

Lumivaara-seura ry, viite: 3214

Lumi-säätiö, viite: 314

Jaakkimalaisten Seura ry, viite: 3117

Suur-Jaakkimalaiset ry, viite: 2639

Jaakkima-säätiö, viite: 217

Toivomme, että lähetätte
merkkipäivä- ja perheutisia
sekä perhealbumin kuvia,
julkaisemme niitä maksutta.

Buona Sera